

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

135 WET van 24 maart 1961, houdende regelen op het gebied van de prijzen van goederen en diensten (Prijzenwet).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de mogelijkheid te openen regelen te stellen op het gebied van de prijzen van goederen of diensten, ingeval de ontwikkeling dier prijzen daartoe aanleiding geeft;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. 1. Deze wet verstaat onder:

goederen: roerende goederen;

diensten: alle diensten, in de ruimste zin, met inbegrip van de verrichtingen, welke het voorwerp zijn van een verzekerings- of garantieovereenkomst, doch met uitzondering van die, welke het voorwerp zijn van een arbeidsovereenkomst;

Onze Ministers: Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister, wie het mede aangaat, tezamen;

College: het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. Deze wet verstaat onder prijzen niet de vergoedingen voor diensten op het gebied van het bankwezen, in de ruimste zin, en van de geld- en kapitaalmarkt, voor zover zij het karakter van rentevergoeding dragen.

Artikel 2. 1. Onze Ministers kunnen, indien voor goederen of diensten op de binnenlandse markt zo hoge prijzen in rekening worden gebracht — of indien er aanwijsbare omstandigheden zijn, op grond waarvan zij kunnen vermoeden, dat voor goederen of diensten op die markt zo hoge prijzen in rekening zullen worden gebracht —, dat naar hun oordeel het algemeen sociaal-economisch belang het nemen van zodanige maatregel vereist:

a. verbieden, voor zover de binnenlandse markt betreft, het aanbieden, verkopen, verhuren, krachtens verkoop leveren of krachtens verhuur verschaffen van het genot van die goederen, onderscheidenlijk het aanbieden of verrichten van die diensten of het zich verbinden deze te verrichten, tegen hogere dan door hen aan te geven prijzen;

b. voorschriften geven betreffende het voeren van een administratie, waaruit de vorming blijkt van de prijzen, die voor goederen of diensten, ten aanzien van welke het onder a bepaalde toepassing heeft gevonden, op de binnenlandse markt worden gevraagd, bedongen of in rekening gebracht.

2. Een krachtens het eerste lid vastgestelde beschikking vervalt, behoudens eerdere intrekking, één jaar na haar in werking treden.

3. Onze Ministers kunnen voorschriften geven betreffende het bekend maken van de prijzen, waartegen goederen of diensten worden aangeboden.

4. Krachtens het eerste of het derde lid vastgestelde beschikkingen worden, evenals beschikkingen tot hun intrekking, in de *Staatscourant* bekend gemaakt. Bij beschikkingen, vastgesteld krachtens het eerste lid, wordt in de *Staatscourant* tevens een door Onze Ministers te geven toelichting opgenomen.

5. Alvorens een beschikking krachtens het eerste lid vast te stellen doen Onze Ministers van hun voornemen daartoe mededeling aan naar hun oordeel hiervoor in aanmerking komende produkt-, hoofdbedrijf- of bedrijfsschappen, dan wel bij ontstentenis hiervan organisaties van betrokkenen, en stellen deze in de gelegenheid van hun gevoelen te doen blijken, een en ander tenzij naar het oordeel van Onze Ministers de vereiste spoed zich daartegen verzet.

Artikel 3. 1. Onze Ministers kunnen van het krachtens artikel 2 bepaalde op daartoe strekkend verzoek ontheffing verlenen.

2. De ontheffingen kunnen onder beperkingen worden verleend. Aan de ontheffingen kunnen voorschriften worden verbonden.

3. De beslissing betreffende een ontheffing wordt aan de verzoeker bij aangetekende brief en, indien zij een weigering inhoudt, onder opgave van redenen medegedeeld.

Artikel 4. Onze Ministers kunnen van een ieder de inlichtingen verlangen, die zij nodig achten om te kunnen beoordelen, of aanleiding bestaat tot toepassing van artikel 2, eerste lid.

Artikel 5. 1. Onze Ministers kunnen, indien er aanwijsbare omstandigheden zijn, op grond waarvan zij kunnen vermoeden, dat er aanleiding bestaat tot toepassing van artikel 2, eerste lid, van de naar hun oordeel daarbij betrokkenen inzage van alle boeken en bescheiden verlangen, waarvan zij raadpleging nodig achten om zich van het al of niet gegrond zijn van hun vermoeden te overtuigen.

2. Het inzien van de boeken en bescheiden kunnen zij opdragen aan voor ieder afzonderlijk geval schriftelijk aan te wijzen personen.

3. Deze personen hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waarvan betreding naar hun redelijk oordeel voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich toegang, alsmede inzage van boeken en bescheiden met behulp van de sterke arm.

4. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan voorzien van een algemene of bijzondere schriftelijke last van Onze Ministers en van de procureur-generaal bij het gerechtshof. Van het binnentreden wordt binnen tweemaal vierentwintig uur proces-verbaal opgemaakt, waarin van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel melding wordt gemaakt. Een afschrift van het proces-verbaal wordt onverwijld aan de bewoner uitgereikt.

Artikel 6. 1. Een ieder is verplicht de van hem op grond van artikel 4 verlangde inlichtingen volledig en naar waarheid te verstrekken op de wijze en binnen de termijn, door Onze Ministers te bepalen.

2. Een ieder is verplicht inzage van de in artikel 5, eerste lid, bedoelde boeken en bescheiden te verlenen op de wijze en binnen de termijn, door Onze Ministers te bepalen.

3. Zij, die uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich verschonen van het

geven van inlichtingen, doch uitsluitend voor zover betreft hetgeen hun in hun hoedanigheid is toevertrouwd. Zij kunnen voorts inzage van de in artikel 5, eerste lid, bedoelde boeken en bescheiden weigeren, voor zover hun plicht tot geheimhouding hen daartoe noopt.

Artikel 7. 1. Tegen een besluit van Onze Ministers tot verlening van een ontheffing onder beperkingen of met voorschriften dan wel tot weigering van een ontheffing kan de verzoeker of de houder der ontheffing beroep instellen bij het College.

2. Behoudens voor zover daarvan in deze wet wordt afge- weken, zijn de artikelen 3 en 5 en titel IV van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (*Stb.* 1954, 416)¹⁾ van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8. Voor zover in de benoeming van bijzondere leden van het College met het oog op de toepassing van artikel 7 niet kan worden voorzien uit de in artikel 13 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie bedoelde voordrachten, kunnen zodanige leden door Ons op voordracht van Onze Minister van Justitie en Onze betrokken Ministers anders dan uit eerstbedoelde voordrachten voor de tijd van vier jaren worden benoemd. Te hunnen aanzien is artikel 14, derde lid, van genoemde wet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9. 1. Artikel 41 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie is niet van toepassing.

2. Onze Ministers kunnen om redenen van openbaar belang bij de inzending van stukken aan het College mededelen, dat de wederpartij van deze stukken geen kennis zal mogen dragen. Het College neemt van deze stukken geen kennis, tenzij de wederpartij heeft verklaard daartegen geen bezwaar te hebben.

3. Het College kan Onze Ministers verzoeken binnen een bij dat verzoek genoemde termijn daarbij aangegeven inlichtingen schriftelijk te verschaffen en daarbij aangewezen stukken in te zenden. Onze Ministers kunnen om redenen van openbaar belang het verschaffen van bepaalde inlichtingen en het overleggen van bepaalde stukken weigeren.

Artikel 10. 1. De artikelen 58—60 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie zijn niet van toepassing.

2. Het College kan een besluit geheel of voor een gedeelte vernietigen.

3. Indien het beroep gegrond wordt verklaard, kan het College een termijn vaststellen, binnen welke Onze Ministers wederom of, zo het beroep tegen het niet nemen van een besluit was gericht, alsnog op het verzoek om ontheffing zullen beschikken.

Artikel 11. Indien in deze wet geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de wet nadere regeling behoeven, kan dit geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Artikel 12. 1. Een gedraging in strijd met het krachtens de artikelen 2 of 3 bepaalde is een misdrijf, wanneer zij opzettelijk geschiedt, en overigens een overtreding.

2. Een gedraging in strijd met het bij artikel 6 bepaalde, zomede een gedraging in strijd met het krachtens artikel 11 bepaalde, indien uitdrukkelijk aangeduid als strafbaar feit, is een overtreding.

Artikel 13. 1. Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding

¹⁾ Gewijzigd bij de wet van 20 mei 1955 (*Stb.* 206).

van al hetgeen hun in hun hoedanigheid is bekend geworden, voor zover zij niet in die hoedanigheid tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

2. Hij die opzettelijk enig geheim schendt, hetwelk hij ingevolge het eerste lid verplicht is te bewaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zesduizend gulden.

3. Hij aan wiens schuld te wijten is de schending van enig geheim, hetwelk hij ingevolge het eerste lid verplicht is te bewaren, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

4. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

5. Indien een dezer feiten tegen een bepaalde persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

Artikel 14. Onze Ministers brengen jaarlijks aan de Staten-Generaal verslag uit over de toepassing van deze wet.

Artikel 15. Artikel 1 van de Wet op de economische delicten (*Stb.* 1950, K 258)¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

a. het gestelde onder 1°, d, vervalt;

b. in het gestelde onder 3° wordt na punt l een nieuw punt opgenomen, luidende:

„m. de artikelen 2, 3, 6 en 11 van de Prijzenwet;”.

Artikel 16. 1. De navolgende regelingen worden ingetrokken:

a. de Prijsopdrivings- en hamsterwet 1939 (*Stb.* 634)²⁾;

b. de wet van 11 mei 1946 (*Stb.* G 116), houdende regeling betreffende wettelijke maatregelen op het gebied van de prijzen van goederen en diensten.

2. Echter blijven de bij het in werking treden van deze wet geldende beschikkingen, door Onze betrokken Ministers na 1946 vastgesteld krachtens artikel 3 of 4 van de in het eerste lid, onder a, genoemde wet, in de bij dat in werking treden geldende tekst van kracht en worden geacht krachtens artikel 2 van de onderhavige wet te zijn vastgesteld, met dien verstande, dat de in die beschikkingen aan de Directeur-Generaal van de Prijzen toegekende bevoegdheden worden uitgeoefend door Onze Ministers.

3. De in het tweede lid bedoelde beschikkingen vervallen, behoudens eerdere intrekking, één jaar na het in werking treden van deze wet.

4. De navolgende regelingen vervallen:

a. het Prijsaanduidingsbesluit 1941 (*Verordeningenblad* 87)³⁾;

b. het Prijsvormingsbesluit 1941 (*Verordeningenblad* 167)³⁾.

Artikel 17. Deze wet kan worden aangehaald als „Prijzenwet”.

Artikel 18. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 januari 1961 (*Stb.* 5).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 juni 1950 (*Stb.* K 258).

³⁾ Gewijzigd bij de verordening van de Chef van de Staf Militair Gezag van 18 september 1944 no. 29 (*Publicatieblad* van het Militair Gezag no. 5).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 24 maart 1961.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,
J. W. DE POUS.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
G. M. J. VELDKAMP.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

De Minister van Financiën,
J. ZIJLSTRA.

*De Minister van Volkshuisvesting
en Bouwnijverheid,*
J. VAN AARTSEN.

De Minister van Verkeer en Waterstaat a.i.,
J. VAN AARTSEN.

De Minister van Landbouw en Visserij,
V. G. M. MARIJNEN.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*
VAN ROOY.

Uitgegeven de negende mei 1961.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal;
Bijl. Hand. II 58/59, 5349; — *Bijl. Hand I 1959, 5349*
Bijl. Hand. II 59/60, 5349;
Bijl. Hand. II 60/61, 5349; Hand. II 60/61, bladz. 3093—3130;
Bijl. Hand. I 60/61, 5349; Hand. I 60/61, bladz. 3145—3179,
3189—3204, 3206—3214.

Faint table of contents on the left page, listing various sections and their corresponding page numbers.

Faint table of contents on the right page, listing various sections and their corresponding page numbers.